

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 30 września 2015 r.

DOLiS/DEC – 795/15/88744,88746

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego sprawie skargi Pana W. P., zam. w W. przy ul. P., na przetwarzanie jego danych osobowych na stronie internetowej [www.\[...\].pl](http://www.[...].pl) przez Z. Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. K.,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana W. P. zam. w W. przy ul. P., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych na stronie internetowej [www.\[...\].pl](http://www.[...].pl) przez Z. Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. K. (poprzedni adres: ul. B. , W.), zwanej dalej Spółką. W swojej skardze Pan W. P. wskazał, że cyt.: „(...) zajrzałem [zajrzał] na tę stronę, (...) i rzeczywiście przeczytałem [przeczytał] na swój [Skarżącego] temat dwie opinie (...). Podane dane osobowe z imienia, nazwiska i z posiadania trzech specjalizacji i miejsca pracy wystarczająco mnie [Skarżącego] identyfikują (...)”. Skarżący wskazał ponadto, że cyt.: „(...) lekarz tworzy pewną wartość poprzez studia, doskonalenie się, kolejne specjalizacje, doktorat. I nagle w sposób podstępny i wyrachowany, w celach zarobkowych Z. Sp. z o.o. chce przejąć tę wartość, poprzez, nielegalne środki do przejścia danych osobowych, aby tą wartością handlować bez zgody osoby, która tę wartość stworzyła. W moim [Skarżącego] przypadku ja [Skarżący] nie

rejestrowałem się [rejestrował się] w [...].pl, zatem w żadnej formie nie wyraziłem [wyraził] zgody na przetwarzanie moich [jego] danych osobowych, a dodatkowo za pomocą poczty elektronicznej i tradycyjnej wyraziłem [wyraził] swój sprzeciw wobec wykorzystywania moich [Skarżącego] danych osobowych przez [...].pl Odmówiono mi [mu] argumentując, że jestem [jest] osobą zaufania publicznego (...)”. Skarżący dodał, że cyt.: „(...) mam [ma] 32 lata praktyki zawodowej. Leczyłem [Leczył] wiele tysięcy chorych. Z czystej ciekawości zajrzę do rankingu. (...) Dwukrotnie zabroniłem [zabronił] nielegalnego przetwarzania moich [jego] danych osobowych Spółce Z. A Oni zachęcają mnie [Skarżącego] abym zarejestrował się w portalu, co jest związane z wyrażeniem zgody na przetwarzanie moich [jego] danych osobowych (...)”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Strona www.[...].pl jest serwisem internetowym, który umożliwia użytkownikom zamieszczanie informacji, komentarzy i opinii na temat lekarzy i zakładów opieki zdrowotnej.
2. Skarżący zarejestrował w dniu [...] października 2011 r. działalność gospodarczą „Praktyka lekarska specjalistyczna”, która widnieje z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Z regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną przez [...].pl wynika, iż opinie i informacje o Profesjonalistach [tj. m. in. o Skarżącym] mogą dotyczyć wyłącznie działalności zawodowej Profesjonalisty (§ 4 pkt 2). Opinie i informacje o Profesjonalistach i Placówkach mogą opierać się jedynie na osobistych doświadczeniach Użytkownika. Nie mogą opierać się na relacjach osób trzecich (§ 4 pkt 3). Jednocześnie, w myśl § 4 pkt 6 ww. regulaminu informacje, opinie i komentarze nie mogą naruszać prawa ani zasad współżycia społecznego. W szczególności niedozwolone jest używanie wyrażeń wulgarnych, niecenzuralnych i obraźliwych, stosowanie przezwisk, odnoszenie się do sfery prywatnej i rodzinnej, oskarżanie o popełnienie przestępstwa, wzywanie do stosowania przemocy lub do nienawiści rasowej, wyznaniowej, etnicznej itp. Użytkownik zaświadcza, że wystawiona przez niego informacja lub opinia jest prawdziwa (§ 4 pkt 7).
4. Pismem z dnia [...] czerwca 2012 r., skierowanym do Spółki, Skarżący wniósł o usunięcie jego danych osobowych z ww. serwisu oraz oświadczył, iż nie wyraża zgody na przetwarzanie jego danych osobowych na przedmiotowej stronie internetowej.
5. Spółka w złożonych wyjaśnieniach wskazała, iż cyt.: „W odpowiedzi z dnia [...]06.2012 r. (...) odmawiającej usunięcia danych osobowych Skarżącego, Spółka wskazała podstawy prawne tej odmowy (...), w dodatku wyjaśniła, iż zawód skarżącego jest ważny z punktu widzenia interesu publicznego a dane które przetwarza Spółka nie dotyczą prywatnej sfery życia Skarżącego (...)”.

6. Na stronie internetowej udostępnione były dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska, specjalizacji lekarskiej oraz miejsca wykonywania pracy, a także opinie użytkowników serwisu dotyczące wykonywanej przez niego pracy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 21 lutego 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-201/13/10944,10946,10947), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w przedmiotowej sprawie.

W dniu [...] marca 2013 r. (w ustawowym terminie) do Biura GODO wpłynął wniosek Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją.

Po ponownym przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Generalny Inspektor wydał w dniu 19 lipca 2013 r. decyzję (znak: DOLiS/DEC-777/13/47061, 47062) mocą której utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję.

W dniu [...] sierpnia 2013 r. do Biura Generalnego Inspektora wpłynęła skarga Pana W. P., na ww. decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Wyrokiem z dnia 29 stycznia 2014 r. sygn. akt II SA/Wa 1819/13 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił zaskarżoną decyzję oraz decyzję ją poprzedzającą. Od ww. orzeczenia Generalny Inspektor wniósł w dniu [...] kwietnia 2014 r. do Naczelnego Sądu Administracyjnego skargę kasacyjną. Wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2015 r. sygn. akt I OSK 1480/14 Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie oddalił skargę kasacyjną. W uzasadnieniu ww. wyroku Naczelny Sąd Administracyjny wskazał m.in. iż rolą organu jest wyjaśnienie, czy działanie Spółki jest rzeczywiście dla dobra społecznego, czy też dla swoich celów gospodarczych. W dniu [...] czerwca 2015 r. wpłynęło do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych prawomocne orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. akt II SA/Wa 1819/13 wraz z aktami sprawy. W uzasadnieniu ww. wyroku sąd administracyjny wytknął organowi ochrony danych osobowych, iż nie zbadał on, czy w sprawie rzeczywiście mamy do czynienia z przesłanką legalizującą określoną w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, a w rezultacie czy dla przetwarzania danych nie jest konieczne uzyskanie zgody lekarza. Jednocześnie sąd wskazał, że organ nie wziął pod uwagę, iż dane Skarżącego są przetwarzane w rejestrze o charakterze stricte komercyjnym. W swoich wytycznych kierowanych do Generalnego Inspektora wskazał, iż cyt.: „Rzeczą organu będzie zatem ponowne rozpatrzenie sprawy w jej całości, z uwzględnieniem powyższych wskazań i procedury administracyjnej którą organy są związane, w tym wynikającego z art. 7 Kpa i art. 77 § 1 Kpa obowiązku wszechstronnego i wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego i uzasadnienia decyzji zgodnie z wymogami określonymi w art. 107 § 3 Kpa”.

Mając powyższe na uwadze Generalny Inspektor pismem z dnia [...] lipca 2015 r. (znak:[...]) wystąpił do Spółki o złożenie dodatkowych wyjaśnień w przedmiotowej sprawie dotyczących podstaw prawnych przetwarzania danych osobowych Skarżącego na stronie

internetowej [www.\[...\].pl](#). W odpowiedzi na powyższe Spółka w piśmie z dnia [...] sierpnia 2015 r. poinformowała, iż cyt.: „Dane Pana W. P. zostały usunięte z portalu [znanylekarz.pl](#) w dniu [...] sierpnia 2014 r. o godzinie [...]. Od tego czasu Spółka nie przetwarza danych osobowych Skarżącego, zatem postępowanie wyjaśniające prowadzone przez Państwa stało się bezprzedmiotowe i powinno podlegać umorzeniu.” Dodatkowo Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał oględzin strony internetowej [www.\[...\].pl](#), a po wpisaniu imienia i nazwiska Skarżącego w pasek wyszukiwania na ww. stronie internetowej, na ekranie pojawił się komunikat cyt.: „Nic nie znaleziono dla zapytania >>W. P.<<.” W dniu [...] sierpnia 2015 r. wpłynęło do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych pismo Skarżącego, w którym Skarżący wskazuje, iż nieprawdą jest, iż Spółka zaprzestała przetwarzania jego danych osobowych, a dokonała tylko ograniczenia w przetwarzaniu danych osobowych i pozostaje w gotowości do rozszerzenia przetwarzania danych na wypadek umorzenia postępowania wobec Spółki. Jednocześnie wskazał, iż po wpisaniu jego imienia i nazwiska w wyszukiwarce internetowej [www.\[...\].com](#) pojawiają się jego dane w powiązaniu z adresami stron internetowych, m.in. [www.\[...\].pl](#), na dowód czego załączył wydruk wyników wyszukiwania. Jednocześnie podtrzymał swoje stanowisko wskazując na podjęcie przez organ ochrony danych osobowych czynności z urzędu i złożenia zawiadomienia do właściwych organów ścigania w związku z popełnianiem czynów zabronionych przez Spółkę w stosunku do 135 tys. osób.

Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W związku z żądaniem Skarżącego zawartym w jego skardze z dnia [...] czerwca 2012 r. dotyczącym spowodowania zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych i usunięcia ich ze strony internetowej [www.\[...\].pl](#), w pierwszej kolejności wskazać należy, iż decydującym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy fakt, iż aktualnie Spółka nie przetwarza danych osobowych Skarżącego na stronie internetowej [www.\[...\].pl](#) co powoduje tym samym, iż postępowanie w niniejszej sprawie jest bezprzedmiotowe. Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z powołanego przepisu wynika zatem, iż postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem postępowania. W doktrynie podkreśla się w szczególności, że przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego i przyjmuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa ma miejsce, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck Warszawa 2000, s 428). W konsekwencji, jeśli nie istniałaby tego typu przeszkoda w sprawie, podjęta byłaby decyzja merytoryczna tj. decyzja rozstrzygająca sprawę administracyjną co do jej istoty i zarazem

kończąca ją w danej instancji. Jednocześnie, ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Zatem – jak wynika z powyższego - nawet jeżeli Spółka przetwarzała dane osobowe Skarżącego na stronie internetowej [www.\[...\].pl](http://www.[...].pl) z naruszeniem przepisów ustawy, to jednak aktualnie, wobec usunięcia jego danych, nie jest już ona administratorem danych osobowych Skarżącego w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1182 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, i nie decyduje już o celach i środkach przetwarzania danych osobowych Skarżącego. Powyższe powoduje niemożność zastosowania przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych prawa materialnego, tj. art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy, zgodnie z którym Generalny Inspektor w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień. Tym samym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może aktualnie sformułować wobec Spółki nakazu usunięcia danych osobowych Skarżącego ze strony internetowej [www.\[...\].pl](http://www.[...].pl). Podobny pogląd wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 lipca 2015 r. sygn. akt I OSK 2464/13, wskazując iż cyt.: „Przesłanką wydania nakazu jest stwierdzenie naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, tj. z zebranego w postępowaniu materiału dowodowego musi wynikać, że swoim działaniem lub zaniechaniem administrator naruszył przepisy prawa. Co ważne stwierdzony przez organ stan naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych powinien istnieć w dacie wydania decyzji. Stanowisko takie znajduje akceptację, nie tylko w orzecznictwie sądów administracyjnych, ale jest zbieżne z poglądami wyrażanymi przez komentatorów ustawy o ochronie danych osobowych. Według nich stwierdzony przez organ stan naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych powinien istnieć w dacie wydania decyzji, natomiast jeżeli postępowanie administracyjne zostało wszczęte w wyniku stwierdzenia nieprawidłowości przez inspekcję, a w trakcie tego postępowania ustanie stan naruszenia prawa (np. administrator usunie uchybienia), postępowanie staje się bezprzedmiotowe, a organ wydaje decyzję o jego umorzeniu na podstawie art. 105 k.p.a. (...)” W tym miejscu jednocześnie należy wskazać, iż pomimo tego, iż Skarżący uważa iż jego dane osobowe są nadal przetwarzane przez Spółkę, zauważyć należy, iż z załączonych przez niego dokumentów wynika jedynie, iż jego dane osobowe są powiązane ze stroną internetową [www.\[...\].pl](http://www.[...].pl), w taki sposób, iż po wprowadzeniu do wyszukiwarki internetowej kryterium wyszukiwania obejmującego imię i nazwisko Skarżącego, pojawia się lista wyników wyszukiwania linków do stron internetowych w tym do strony [www.\[...\].pl](http://www.[...].pl).

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie „Google Spain SL i Google Inc. Przeciwko Agencia Espanola de Proteccion de Datos i Mario Costeja Gonzalez, sygn. akt C-131/12) osobie, której dane dotyczą, przysługuje prawo żądania usunięcia z listy wyników wyszukiwania linków do stron internetowych osób trzecich zawierających dotyczące je informacje, powstałych w wyniku wprowadzenia do wyszukiwarki internetowej kryterium wyszukiwania obejmującego jej imię i nazwisko. W ww. wyroku uznano, iż operatorzy wyszukiwarek internetowych przetwarzają dane osobowe jako administratorzy danych. W związku z powyższym, w celu umożliwienia wyegzekwowania praw osób, których dane dotyczą, żądania usunięcia ich danych osobowych z wyświetlanej listy wyników wyszukiwania, powinny być kierowane do operatorów wyszukiwarek internetowych, a nie do właścicieli stron internetowych. Egzekwowanie przez osoby, których dane dotyczą, praw przysługujących im wobec operatorów wyszukiwarek internetowych jest możliwe np. przy użyciu procedur i formularzy elektronicznych dostępnych online. W związku z powyższym jeżeli Skarżący kwestionuje przetwarzanie jego danych osobowych w wyszukiwarce internetowej [www.\[...\].com](#), winien wystąpić do operatora ww. wyszukiwarki z wnioskiem o zablokowanie wyników wyszukiwania wyszukiwarki B. i usunięcie z listy wyników wyszukiwania określonych linków do informacji naruszających jego prawa.

Odnosząc się natomiast do żądania podjęcia przez organ w stosunku do Spółki czynności z urzędu oraz zawiadomienia właściwych organów o podejrzeniu popełnienia przez Spółkę przestępstwa, stwierdzić należy, iż stosownie do zakresu kompetencji wskazanego w art. 12 pkt. 1-7, Generalny Inspektor nie jest organem uprawnionym do kwalifikacji znamion czynu zabronionego. To organy ścigania właściwe są do merytorycznego rozpoznania zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, a Generalny Inspektor nie może rozstrzygać kwestii należących do kompetencji innych organów przyznanych im na podstawie odrębnych przepisów prawa. Dodatkowo informuję, że skierowanie przez Generalnego Inspektora zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa następuje poprzez wystąpienie do organu właściwego do wszczęcia postępowania karnego w danej sprawie, przy czym jako należące do autonomicznych kompetencji organu realizowane jest z urzędu, nie zaś na wniosek osób zainteresowanych. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00) stwierdził, iż „osoba dochodząca ochrony swych praw w trybie ustawy o ochronie danych osobowych nie jest podmiotem postępowania obliczonego na wydanie decyzji o zawiadomieniu stosownego organu o przestępstwie w zakresie przetwarzania danych osobowych i nie może się tego domagać od GIODO w administracyjno-prawnych formach postępowania. (...) Przepis art. 19 ustawy nie daje bowiem stronie roszczenia w tym względzie”. Mając powyższe na uwadze wskazuję, iż jeżeli w ocenie Skarżącego działanie Z. Sp. z o.o. stanowi przestępstwo, w tym określone w przepisach karnych ustawy o ochronie danych osobowych, a tym bardziej jeśli dysponuje on dowodami potwierdzającymi powyższe to może, stosownie do art. 304 § 1 ustawy z dnia

6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), samodzielnie zawiadomić o powyższym organy ścigania właściwe do ścigania czynów zabronionych, w tym z art. 49 – 54a tej ustawy, przedstawiając stosowne dowody.

Jednocześnie jednak, jeżeli w ocenie Skarżącego doszło w przedmiotowej sprawie do naruszenia jego dóbr osobistych przez Spółkę, którymi zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tj. Dz. U z 2014 r. poz. 121), są w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, to może on dochodzić swych roszczeń z tego tytułu w drodze powództwa cywilnego wytoczonego przed właściwy miejscowo sąd powszechny. Zgodnie z art. 24 Kodeksu cywilnego, ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych.

Z uwagi zatem na fakt, Spółka usunęły dane osobowe Skarżącego i aktualnie ich nie przetwarza, postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 Kpa.

Mając powyższe na względzie, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).